

‘द्वौ भूतसर्गा लोकेऽस्मिन् देव्यासुरस्य च । देवो विस्त-
रयः प्रोक्तव्यासुरं पार्थ मे शृणु । प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च
जना न विदुरासुराः । न यौचं नापि चाचारं न सत्यं
तेषु विद्यते । अस्त्वयमप्रतिवर्त्तते जगदाकुरनीश्वरम् । अप-
रस्परसम्भूतं किमन्यत् कामहेतुकम् । एतां दृष्टिमवबध्य
नष्टात्मानोऽत्यनुद्वयः । प्रभवन्त्युपकर्माणिः क्षयाय ज-
गतोऽर्हिताः । काममाश्रित्य दुष्पूरं दम्भमानमदान्विताः ।
मोहाद्गृहीत्वाऽसद्व्याहान् प्रवर्त्तन्तेऽशुचिप्रताः । क्षिन्ता-
मपरिभेयास्तु प्रलयान्तामपश्रिताः । कामोपभोगपरमाता-
वदिति निश्चिताः । आशापाशयतैर्बद्धाः कामक्रोधपरा-
यणाः । ईहने कामभोगार्थमन्यायेनार्थसञ्चयान् । इद-
मद्य मया लब्धमिदं प्राप्नुये मनोरमम् । इदमस्मीदमपि
मे भविष्यति पुनर्धनम् । असौ मया हृतः यत्तु ईहनिधे
चापरानपि । ईश्वरोऽहमहं भोगी विह्वोऽहं बलवान्
सखी । आदोऽभिजनवानस्मि कोऽन्योऽस्ति सदृशो
मया । यच्छे दास्यामि भोदिष्य इत्यज्ञानविमोहिताः ।
अनेकचित्तविभ्रान्तामोहजालसमावृताः । प्रसक्ताः काम-
भोगेन पतन्ति नरकेऽशुचौ । व्याससम्भाविताः स्तब्धा बन्-
मानमदान्विताः । यजन्ते नाम यज्ञैस्ते दम्भेनाविधिपूर्व-
कम् । अहङ्कारं बलं दर्पं कामं क्रोधञ्च संविताः ।
सामात्मपरदेहेषु प्रविचन्तोऽभ्यसूयकाः । तानहं द्विपतः
क्रूरान् संसारेण नराधमान् । क्षिपाव्यजस्रमशुभास्त्रा-
सुरोष्वेव योनिषु । आसुरीं योनिमापन्ना मूढा जन्मनि
जन्मनि । सामप्राप्यैव कौन्तेय ! ततोयान्त्यधमं गतिम् ।
त्रिविधं नरकखेदं द्वारं नाशनमात्मनः । कामः क्रोधस्तथा
लोभस्तस्मादेतन्नयं त्वजेत् । एतैर्विमुक्तः कौन्तेय ! तमो-
द्वारैस्त्रिभिरनरैः । आचारव्यात्मनः त्रेयस्ततोयाति परां
गतिम् । यः शास्त्रविधिसुतृज्य वृत्तं ते कामचारतः ।
न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परां गतिम् । तस्माच्छास्त्रं
प्रमाणेन कार्याकार्यव्यवस्थितौ । ज्ञात्वा शास्त्रविधा-
नोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि” ।
१ आसुरवत् कर्तव्ये विवाहभेदे पु० । स च “ब्राह्मणैर्देवैस्तथै-
वार्थः प्रजापत्यक्षयासुर” इति विभज्य “पैशाचचासुरस्यैव
न कर्तव्यो कदाचन” इति निषिध्य “ज्ञातिभ्योऽद्विषं दत्त्वा
कन्यायं चैव शक्तितः । कन्याप्रदानं स्वाच्छन्यादासुरोपमं
उच्यते” इति मनुना लक्षितः । ब्राह्मणादिविवाहेषु प्रशस्त
पुत्रनाभरूपफलसञ्ज्ञा “इतरेषु च शिष्टेषु नृशंसान्तवा-
दिषु । आयत्ने दुर्विवाहेषु ब्रह्मधर्मं द्विषः सुताः” । अन-

न्दितैः स्त्रीविवाहैरनिन्द्या भवति प्रजा । निन्दितमिन्दिता
नृणां तस्मादनिन्द्यान् विवर्जयेत्” । “कुविवाहैः क्रियालोपै-
वदानध्ययनेन च कुलान्यनुलतां यान्ति ब्राह्मणातिक्र-
मेण च” इति मनुना तस्य निन्दा कृता “आसुरोऽद्विषदानात्”
या० सू० । आसुरादिविवाहेस्तु कर्त्तव्योऽस्मान्सात्त्विकः”
इत्युक्तेः तत्राप्यन्याधानं कार्यमेव “आसुरादिविवाहेषु
पितृगामि भवेज्जनम्” सूतिः “अप्रजस्त्वोधनं भर्तृव्रा-
त्रादिषु चतुर्वर्षि । दुहितृणां प्रसूता चेच्छेषेषु पितृ-
गामि तत्” या० सू० । “यथेष्वासुरगान्धर्वराक्षसपैशा-
चेषु भार्यात्वं प्राप्तायाः” इति मिता० । दावभागकृता तु
तत्तद्विवाहकालेषु दत्तं धनमिति व्याख्यातम् । ४ राजसर्वमे
(राक्षसविषा) स्त्री राजनि० । ५ विडम्बणे न० । स्वार्थे अण् ।
इअसुरे । “तस्मादप्येहेहादानमन्त्रद्वानमयजमानमाहु-
रासुरोवतेति” का० उ० । उक्ते ७ अयजनशोले अयजनादि-
कर्त्तृत्वादस्यासुरत्वम् । अतएव मनुना “अयज्वनां हि व-
द्विषमासुरसं” तदुच्यते इति” तदुद्रव्यस्यासुरधनत्वस-
क्तम् । ततश्च शास्त्रानभ्यस्तुज्ञातविषयभोगहेतुरागप्रधाना,
वैदिकनिषेधातिक्रमेण स्वभावसिद्धरागद्वेषाहसारिसर्वानर्ध-
हेतुप्रवृत्तिहेतुभूता च राजसी प्रवृत्तिः आसुरी प्रवृत्तिः ।
आसुरी सम्पत्तुः आसुरमण्यहेतुभूता राजसमोभयौ सम्पद्
सा च अशुभवासनासन्ततिजन्या तद्विह्वं तु “दम्भोर्दोषो-
ऽभिमानश्च क्रोधः पादव्यमेव च । अज्ञानं चाभिजातस्य
पार्थ ! । सम्पदमासुरीम्” गीतोक्तम् । “द्वौ सम्पद् विमो-
क्षाय निबन्धायासुरी मता” गीता ८ केदात्तकचिकित्साभेदे
स्त्री शब्दः० ।

आसुरस्य न० ईत० । “अयज्वनान्तु यदुद्रव्यमासुरसं” तद-
च्यते” इति मनूक्ते अयासिकधने ।

आसुरायण पु० आसुरेयपत्न्यं युवा फल् । आसुरेयुवगोत्रापत्ये
स च शुक्रयजुःसम्पदाय प्रवर्त्तक “आसुरायणाञ्च या-
स्त्रादासुरायणः” यत० ब्रा० “आसुरेयसंस्थानम्”
वार्त्ति० उक्तेः स्त्रियां ष्ये विष्वात् ङोष् । आसुरायणी ।
आसुरि पु० तत्त्वज्ञानोपदेशेन अस्मति संसारम् अश-
रत् असुरः कपिलस्य ज्ञातः इज् । साङ्ख्ययो-
गाचार्ये कपिलशिष्ये ऋषिभेदे । “एतत्पवित्रमग्न्यं सनि-
रासुरयेऽतुकमया प्रददौ । आसुरिरपि पञ्चशिखाय तेन
बहुधा कृतं तन्त्रम्” सा० का० । स एव प्रत्यहं तर्पणी-
यर्षिगणे पठितः । “सनकश्च सनन्दश्च तृतीयश्च समातनः ।
कपिलश्चासुरिश्चैव षोडः पञ्चशिखस्तथेति” तर्पणे सूतिः ।